

תחינות ותפילות לבית ישראל

לקט תחינות ובקשות
שנתקדשו במהלך הדורות
על ידי בנות ישראל הכשרות
שהביעו בהן
את רחשי לבן המהור
לפני בורא עולם.

רוב התחינות שבחוברת זו
נלקחו מספר תחינות "בית תפלה"
שתורגם ועובד מאידיש
מספר התחינות הידוע
"ש"ס תחינה"

תוכן הענינים

4	מעלת התפילות ותחינות
5	תחינה לקבלת על מלכות שמים
7	מצות חלה
8	תפילה לאחר הפרשת חלה
9	תחינה אחרת להפרשת חלה
10	תפילה אצל הכתל המערבי בערב שבת קודש
13	מצות הדלקת הנרות
13	תחינה להדלקת הנרות
15	סדר הדלקת הנרות
15	תפילה לאחר הדלקת הנרות
17	תחינה חדשה אחרי הדלקת הנרות
19	סדר הדלקת נרות ליום טוב
19	תחנון לפסח לאחר הדלקת הנרות
20	תחינה לשבועות לאחר הדלקת הנרות
21	תחינה לסוכות לאחר הדלקת הנרות
22	תפילה חנה
24	תפילה לערב ראש חודש סיון
27	בקשה למוצאי שבת
28	תפילה למציאת בן זוג
29	תחינה לאם לפני חופת בתה
30	תחינה לכלה ביום חופתה
32	תפילה להפקד בבנים
34	תפילה לאשה מעוברת
35	תפילה לגידול בנים
36	תפילה על הפרנסה
37	תפילה על חולה
38	תפילה לבריאות
39	תפילה לפני הכותל המערבי
42	תפילה אצל קבר רחל אמנו
46	אגרת הרמב"ן
49	בקשה לשמירת הלשון
52	ברכת המזון - אשכנזי
58	ברכת המזון - עדות המזרח
64	שבע ברכות - אשכנזי
64	שבע ברכות - עדות המזרח

מ

©

כל הזכויות של הדפסה, העתקה או צילום,
בין בארץ בין בחו"ל, בכל גודל שהוא, שמורות ע"פ
דת תורה"ק ולהבדיל ע"פ החוק הבינלאומי
להוצאת ספרים "מילר" בע"מ ירושלים
ת.ד. 52296 מל. 02-6783806 פקס. 02-6781696
שנת תש"פ לפ"ק

עימוד ועיצוב: מילר פלוס מל. 02-5022418 פקס. 02-5022416

Copyright by MILLER Publishers
Jerusalem 2020
P.O.B. 52296 Tel. 02-6783806

מעלת התפילות ותחינות

התפילה מועילה לכל הדברים, שהרי נמצא אותה שתועיל לרפואת החולים, כמו שהועילה לחזקיה: שמעתי את תפילתך וגו' הנני רופא לך, ביום השלישי תעלה בית ה', (מלכים ב, כ). ותועיל להנצל ממות שהרי כשחטאו ישראל בעגל נאמר למשה "הרף ממני ואשמידם", וניצלו בתפילת משה. וכן יונה ניצל בתפילתו ממעי הדגה. ותועיל לפקוד עקרות, כמ"ש ויעתר יצחק לה' וגו' ויעתר לו ה' וכן נפקדה חנה בתפילתה. ותועיל לרעב - ויהי רעב בימי דוד שלש שנים ויעתר דוד אל ה', (שמואל ב, כא) ותועיל למלחמה - אמר הכתוב במלחמת סנחריב "ויתפלל חזקי המלך וגו' וישלח ה' מלאך ויכחד כל גבור חיל וגו'" (ד"ה ב, לב). וכן התפילה תועיל אפילו לדברים הפכים, שהרי משה אמר "זכור לאברהם" גו' ואסף אמר "אל תזכור לנו עוונות ראשונים" וגו' (תהלים עט), נמצא שתועיל אל הזכירה ואל השכחה, ולא נמצא מצוה שתועיל לכל הדברים אלא התפילה. ונמצא ג"כ תועיל התפילה לכל הצרות כמ"ש בתפילת שלמה: דבר כי יהי, רעב כי יהי, שדפון ארבה וירקון, כל נגע וכל מחלה, וגו'. ותועיל ג"כ להנצל מהצרה ומהגלות, נאמר במצרים "ויצעקו ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה" וגו' וישמע אלקים את נאקתם. (בעל העקרים פ"כ)

תחינה לקבלת על מלכות שמים

את התחינה הקדושה הזאת תאמר האשה כל יום לפני שאר התחנונות. תחינה זו מבססת על דברי הגמרא הקדושה, הפנאים והאמוראים והגאונים וכו' תגן עלינו.

רבון כל העולמים, מלך מלכי המלכים, אשר בידך נפש כל חי ומלא כל העולם בבורה, עד אשר לא ישיג שכל אנוש את גדל מפעלה. השמים וכל אבאם, השמש הירח והכוכבים, שכל בוכב לעצמו הוא עולם ומלאו, וקלסו את שמך. כל האוקיינוסים והנחלים, ים הקרח והים הגדול על כל ברואיו הממלאים וכל הנהרות הנהגה אשר בהם, ישאו קולם ברכה. כל ההרים והגבעות, המדבריות והחיות למיניהן, אף כל תולעת שעל פני האדמה ומתחתיה וכל מיני עשבי השדה וכל עצי הפרי, יודו וישבחו בכל יום ויום את שמך הגדול ויודיעו לכל יושבי תבל את גדל חסדך.

אתה הוא שניצרת את האדם מן האדמה, כמו שכתוב בתורה: "עפר מן האדמה" ונפחת בו נשמת חיים - רוח ממלא, והו בח הדבור המבדיל את האדם משאר הברואים ועל כן הוא בחיר הניצורים ושלט עליהם. אבל התכלית העקרית שידע ויחוש האדם בכל הליכותיו שחבל יד יי ומלכותו בכל משלה. כפי שאומר

דוד המלך עליו השלום: "שויתי יי לגנדי תמיד",
בכל עשיה ועשיה שלי הריני רואה את אלקותיך
ומעלה במחשבתי שהוא בכיבול עומד גנדי
וצופה בכל מעשי.

זה הכלל הראשון במעלה בתורתנו הקדושה
חיב יהודי בכל עת לזכור ולהרהר בבורא
העולם. כי בעת שיתהלך האדם ומחשבות
קדושות באלו בראשו, מבטח לו שכל חיו
ומעשיו על פני האדמה יהיו נכונים ורצויים
בפני הבורא; וכל הליכותיו, הן בשמירת מצוות
שבין אדם למקום והן במצוות שבין אדם
לחברו, יהיו על פי דין תורתנו הקדושה. שלא
יתנהגו בני האדם בבהמות עם מחשבות
בהמיות, אלא שכל דבר יעשה מתוך מחשבה
ולב מבין. ובמיוחד לנו הנשים החלשות במקצת
בגופן, נשתדל לפחות שלא נחליש חלילה גם
את דעתנו. כי עלינו מטל התפקיד הקדוש של
החזקת הבית וגדול הילדים. ובכך שהאשה
קרויה עקרת הבית – עקר הבית, חיבת היא
לכלכל כל צעד ושעל בחקמה יתרה.

מצות חלה

כאשר מפרישה האשה חלה, תגיד תפלה זו שהיא סגלה
לאריכות ימים:

ראשית ערסתכם חלה תרימו, בזכות זה יי
אוצרותיכם שבע ומלא. בימי קדם
כאשר עם ישראל ישב על אדמתו בארץ הקדש
ובית המקדש עמד על מכונן, היו הפתנים
והלויים ודלת העם מקבלים את חלקם מתבואת
השדה ומפרות האילן. הבחן נטל תרומה, חלוי
נטל מעשר וגם הפרישו ממנו מעשר שני לעולי-
הרגל שעלו לירושלים או שפדו אותו בבסס וקנו
עבדו מצרכי מזון בירושלים. פעם בשלש
שנים הפרישו מעשר-עני במקום מעשר-שני
שאותו נתן לעניים.

אולם כיום, בעונותינו הרבים, משוחרב בית
מקדשנו, בטלו קרבנות, בטלו מעשרות,
ונותרה לנו רק מצות הפרשת חלה. לפיכך
נבקש ממך רבנו של עולם, שתקבל בראון
מצוה זו של הפרשת חלה ותשלח לנו שפע
ברכה והצלחה להיכן שנפנה, שלא יתגברו לנו
ילדינו, ונוכל להם פרנסה כדי צרכם
לארץ ימים ושנים.

פֶּאֶשֶׁר לְשִׁים בָּצַק בְּמִשְׁקַל שֶׁל 2 ק"ג ו- 250 גֶרָם קֶמַח, או בְּמִשְׁקַל הַשֻּׁנָּה לְנִפְחָן שֶׁל אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ בִּיצִים, שֶׁהֵן בְּגִימָטְרִיא: אַרְבָּעִים וְשֵׁשׁ, כְּאוֹתִיּוֹת חֹלָה - חֲזִיבִים לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ חֹלָה. לְפִי דֵעָה אַחֶרֶת, בָּצַק בְּמִשְׁקַל שֶׁל 1 ק"ג ו- 560 גֶרָם קֶמַח, חֲזִיבִים לְהַפְרִישׁ מִמֶּנּוּ חֹלָה וְנוֹהֲגִים שֶׁבְּמִשְׁקַל שֶׁל 1 ק"ג ו- 200 גֶרָם קֶמַח מְפָרִישִׁים חֹלָה לֵאל אֶלָּא בְּרָכָה.

בְּשַׁעַת הַפֶּרֶשֶׁת חֹלָה מְבָרְכִים:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חֹלָה מִן הָעֶפֶס.

תפילה לאחר הפרשת חלה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַמִּצְוָה שֶׁל הַפֶּרֶשֶׁת חֹלָה תִּתְחַשֵּׁב כְּאִלוּ קִנְיַתֶּיךָ בְּכָל פְּרִטְיָה וְדִקְדּוּקָיָה, וְתִחַשֵּׁב הִרְמַת הַחֹלָה שֶׁנִּתְקַבַּל בְּרָצוֹן, וְכִמּוֹ שֶׁלְּפָנִים הִיָּתָה הַחֹלָה נִתּוּנָה לְבָחֶךָ וְהִיָּתָה זֹאת לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹתַי, כִּד תִּהְיֶה לְכַפֶּרֶת לְעֲוֹנוֹתַי, וְאֵין אֶהְיֶה כְּאִלוּ נִוְלַדְתִּי מִחֲדָשׁ נִקְיָה מִחַטָּא וְעוֹוֹן - וְאוֹכַל לֶקֶח מִצֹּת שֶׁבֶת קִדְּשׁ וְחִנּוּמִים חֲטוּבִים הָאֵלֶּה, עִם בְּעָלִי (וִילְדִּינוּ) לְהִיּוֹת נְזוּנִים מִקִּדְּשֶׁת חִנּוּמִים, וּמִחַשְׁפָּעֶתָה שֶׁל מִצְוַת חֹלָה נִהְיָה (אֲנַחְנוּ וִילְדִּינוּ) נְזוּנִים תָּמִיד מִיָּדָיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בָּרַב רַחֲמָיו וְחֶסֶדּוֹ, וּבָרַב אַחֲבָה, וְשֶׁתִּתְקַבַּל מִצֹּת חֹלָה בְּכָל לֵב, כִּד

יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמָיו שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁמְרָנִי מִצַּעַר וּמִמְכָּאוּבִים כָּל חִנּוּמִים אָמֵן:

תחינה אחרת להפרשת חלה

לְכָבוֹד יְיָ יִתְבָּרַךְ וְלְכָבוֹד שֶׁבֶת קִדְּשׁ הַמִּדְתִּי יָמִים שֶׁהִנְחַלְתָּנוּ. יְהִי רָצוֹן שֶׁתִּהְיֶה מִצְוַת הַפֶּרֶשֶׁת חֹלָה שְׁקוּלָה לְפָנֶיךָ כְּאִלוּ קִנְיַתִּי תַרְנִי"ג מִצֹּת שֶׁל כָּלל יִשְׂרָאֵל. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן.

אָנָּה יוֹשֵׁב מְרוֹם, שֶׁתִּתְקַבַּל לְפָנֶיךָ מִצֹּת הַפֶּרֶשֶׁת חֹלָה שְׁלִי כִּפִּי שֶׁנִּתְקַבַּלוּ לְפָנֶיךָ הַקִּרְבָּנוֹת עַל הַמִּזְבֵּחַ, שֶׁלְּפָנִים הִיָּתָה זֹאת מִצְוַתוֹ שֶׁל הַכֹּהֵן וּבִעֲבוּר זֶה מַחֲלִי יְיָ לְעֹנוֹת עַם יִשְׂרָאֵל. כֵּן יִמְחַלּוּ לִי כָּל עֲוֹנוֹתַי וְאֶהְיֶה זָכָה וְטָהוֹרָה בְּתִינוּק בְּהוֹלְדוֹ.

יְהִי רָצוֹן שֶׁתּוֹפְנִי לְכָבוֹד וְלַהּוֹקִיר שְׁבִתוֹת וּמוֹעֲדִים בְּחֻלְכֶתָם, שְׂאוּכַל לְהִתְעַנֵּג עֲלֵיהֶם יַחַד עִם אִישִׁי וְיִלְדֵי לְאֶרֶץ יָמִים. וּבִזְכוּת מִצְוָה זֹאת שֶׁל הַפֶּרֶשֶׁת חֹלָה, מֵלֵא יִדְּיִנוּ מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וּפְרִנָּסָנוּ מִיָּדֶךָ הִרְחֵבָה בְּרַב אַחֲבָה וְרַחֲמִים. וּמִצְוָה זֹאת שֶׁל הַפֶּרֶשֶׁת חֹלָה שְׁעוֹשָׂה אֲנִי בְּכָל לְבִי, תִּחַשֵּׁב לְפָנֶיךָ כְּאִלוּ הַפֶּרֶשֶׁתִּי מִצַּעַר לְכָבוֹדֶךָ הַגָּדוֹל. כֵּן תִּשְׁמַר עָלֵינוּ מִכָּל פָּנֵעַ וּמִמְכָּאוּבִים.

תפלה אצל הכתל המערבי בערב שבת קדש

תפלה זו נהוג לומר אצל הכתל המערבי בערב שבת לפני תפלת מנחה:

רבונו של עולם, אתה הוא שבראת את העולם כולו, ואת מקום המקדש בראת מןכם, וחד עם אברהם השתייה. ומאותו סלע התפשט העפר של כל העולם. מקום המקדש מקומו ממול שער השמים ותפלות כל העולם עולות דרכו למעלה. ואותו הריחמוריה הוא המקום ששם הוביל אברהם אבינו את בנו יצחק לעקדה שהושיט צוארו על המזבח לשחיטה כמצות הבורא. ומאז קדשת את המקום ויחדת אותו לבנות עליו את בית המקדש ששם מחלת לעברות האדם לאחר שהביא קרבן והתנדבה וחזר בתשובה.

אך פעונתינו הרבים נחרב בית המקדש ואין אנו יכולים להקריב קרבנות. אבל אתה אל רחום וחנון ומוחל וסולח. אתה מקבל את תפלתנו וחשובה היא באלו הקרבנו קרבנות והעלינו קטרת על המזבח. כפי שהתפלל דוד המלך: תבן תפילתי קטרת. מבקשת אני מך רבונו של עולם שתתקבל תפילתי כמו קרבן התמיד של בין הערבים, ויתמלאו בקשותי ובקשות כל בלל ישראל, ובפרט במקום הקדוש

הזה, הכתל המערבי, המקום בו היו האבות מתפללים ושמעולם לא וזה שכינה ממנו.

מבקשת אני מך אב רחום שתבנה את בית המקדש במהרה כמו ידך הקדושה ויותר לא נחרב. שנוכל לעבדך בבית המקדש בלב שלם בשמחה וברוממות רוח. ונדעו כל באי עולם שאתה הוא אחד ושמך אחד ואין מבלעדיה, כפי שכתוב: "יבוא כל בשר להשתחוות לפניך".

רבונו של עולם, שעה זו שבאתי אליך זמן תפלת מנחה היא, שעת רחמים ורחון, שעה שבה הקריבו קרבן מנחה לפניך. הרניי מקבלת על עצמי תוספת שבת, שתתן לי נשמה יתרה לכבוד שבת קדש. האזן לתפילתי ולתפלת כל עמך ישראל, בשם שענית לאליהו הנביא זכור לטוב בכתוב: "ויחי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא ויאמר יי אלהי אברהם ויצחק וישראל היום וידע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך" וגו' ויי ענה לו מתוך האש וכל העם ראו ואמרו: "יי הוא האלהים!" גם היום יודעים אנו שאתה הוא אחד ואין וולתך. שתתן בלב מלכים ושרים בכל מקום שיהודים נמצאים שם, שינעשו עמם אד טוב וחסד ובפרט עם אחינו בני ישראל המתגוררים בחוץ לארץ וגו' תגיד צדקה כדי שנוכל אנו לחיות בארץ הקדושה על

התורה ועל העבודה. אָנָּא עֲזֹר לָהֶם בְּכָל טוֹב וְתֵן לָהֶם בְּנֵי חַיִּי וּמִזֻּנֵי בְּכָבוֹד. אָמֵן.
אָנִי (פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית) מְנַדֶּבֶת מִטְּבָעוֹת אֵלֶי עֲבוֹר עֲנֵי אֶרֶץ הַקֹּדֶשׁ וְלִכְבוֹד אֲבוֹתֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, שֶׁרָה רַבָּקָה רָחֵל וְלֵאָה. שְׂתַעֲמֹד לָנוּ זְכוֹתָם וְיִשְׁפַע עָלֵינוּ שְׁפַע שֶׁל טוֹבָה וּבִרְכָּה חַיִּים טוֹבִים וְשְׁלוֹם וּפְרִיָסָה טוֹבָה. תֵּן לָנוּ יְיָ עֶשֶׂר וָאַרְיֹבָת זָמִים וְשָׁנִים וְשִׁלַּח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְשִׁנְזוּכָה לְבָנִים תְּלִמִּידֵי חֲכָמִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבִמְצוּת. וְתַתְּקִים בָּנוּ בִּרְכָתָם שֶׁל אֲבִרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְזְכוֹת הַדִּלְקַת גְּרוֹת שֶׁל שְׁבַת תַּעֲמֹד לָנוּ. אָמֵן.

מצות הדלקת הנרות

הַדִּלְקַת נֵר בְּעֶרְבֵי שְׁכֹתוֹת שְׁנַיִם מִצְוָתָן, כְּגֹד זְכוֹר וְשִׁמּוֹר רְמִיזָתָן. שֶׁכְּתוּב בַּעֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת:
"זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ". נֵר נֵר – ת"ק מִסְפָּרָם, בְּלוֹמַר פַּעַמִּים נֵר בְּגִימָטְרִיָּא, חֲמֵשׁ מֵאוֹת. וְהַרְמֵז הוּא לַחֲמֵשׁ מֵאוֹת אֵיבָרִים שֶׁל אִישׁ וּבַת זִוּגוֹ. בְּזִכּוֹת זֶה יִשְׁלַח הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְזוֹר לְכָל אֲבִרְהָם שֶׁל בְּנֵי הַזִּוּג. עַל כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל הָאִשָּׁה לְהַדְלִיק אֶת הַנְּרוֹת בְּכֻנָּה גְּדוּלָה וּבְכֻבֹּד רֹאשׁ וּלְבָשׁ מִיָּי שִׁיחִיו וּלְדִיָּה לִזְמַנֵּי תוֹרָה. וּבְזִכּוֹת זֶה יֵאִיר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת עֵינֵיהֶם שֶׁל יְלָדֶיהָ בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה. "שְׁלֹשׁ מִצְוֹת אֵלֶּה אִם תִּשְׁמְרוּ, אֲנִי קְרוּבָה לְדָתְךָ. וְגַם בַּעֲדֵן זְכוֹתְךָ, יוֹם בּוֹא עַת לְדָתְךָ. יְיָ יִשְׁמְרְכֶךָ מִדְּבַר וְאִסּוֹן וְתִרְאוּ שְׂמֵחָה וְשִׂשׂוֹן"

תחנה להדלקת הנרות

נְהוּג לִזְמַר אֶת הַתְּחִנָּה בְּעֶרֶב שַׁבַּת לִפְנֵי הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלֹךְ רַחֲמִים, שֶׁאַזְכֹּר לִפְנֵיד בְּרִצּוֹן וּבְרַחֲמִים וּבְקִדְשָׁה מְכֹל הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיּוֹנִים. שְׂתַזְכֹּר אֶת אֲמָתְךָ (פְּלוֹנִית בַּת פְּלוֹנִית) בְּשִׁמּוֹד הַקְדוֹשׁ הַנִּקְרָא צְבָאוֹת. אֱלֹהֵי כָל הַבְּרוּאִים, אָנָּא שַׁעַה לְתַפְלָתִי שְׂמַעֲתוֹרָה אָנִי לִפְנֵיד, בְּשֵׁם שְׁשַׁעִית לְתַפְלָתָהּ שֶׁל חֲנָה אִמִּנוּ הַצְדִּיקָה עָלֶיהָ הַשְׁלוֹם, שֶׁהִיְתָה עֹקְרָה, וּבְקִשָּׁה

ממך שתברכנה בכנים ויראים ושלמים. והנה נעתרת לתפלתה ויצא ממנה הצדיק שמואל הנביא שהיה שקול כנגד משה ואהרן גם יחד. כמו שכתוב בפסוק: "משה ואהרן בכהניו ושמואל בקוראי שמו, קוראים אל יי והוא יענם".

אנא, שעה נא לתפלתי והענק לי מתנת חנם ברב רחמיה. תעמוד לי זכותן של שלשת המצוות החביבות שהטלת עלינו הנשים, חלה, נדה וחדלקת הנר שאני מקימות, שימליצו בעדי לפני פסא הכבוד ואזכה בעבורן לבנים ויראים ושלמים ותלמידי חכמים. שתפתח את לבם להבין את סודות התורה וילמדו תורה לשמה. ולנאי ויהיו בריאים וחסנים בכל אברי גופם ללא כל מום ודפי. שלא יהיו גבוהים מדי ולא נמוכים מדי; לא שחומים מדי ולא בהירים מדי; לא חכמים מדי ולא טפשים מדי, אלא חכמים לפי הצורך, שישאו חן בעיניך ובעיני הבריות. שנוזק אנו עם אישי לנדלם תוד עשר וכבוד לארד נמים טובים. שלא יסתלק חלילה מן העולם אף אחד מילדינו בעדנו בחיים. שנוכל להתפרנס בכבוד ממתנת ידך הרחבה ולא נצטרך למתנת בשר ודם. שיעלה בנדינו לתת צדקה ולגמול חסד עם הנצרכים. יעזר יי ונזכה לראות בעינינו בנים ובני בנים עוסקים בתורה

ומצוות ויקים בנו הפסוק: "ואני זאת בריתי אותם אמר יי, רוחי אשר עליה ודברי אשר שמיכי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעך ומפי זרע זרעך עד עולם".

סדר הדלקת הנרות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר של שבת.

לכבוד יי אלהינו ולכבוד שבת חמדת ימים שנתנו לנו בטובו. יהי רצון שאוכל לקיים את מצוותיך בראוי וכנאות, ותהא שקולה מצוה זו כנגד כל תרי"ג מצוות של כלל ישראל. אמן בן יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות. וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות.

יש להתפלל בשעת הדלקה על בנים בעלי תורה, וטוב שתקרא בעת הזאת הפטרה מראש השנה של חנה עד "וירם קרן משיחו" (א"ר בשם השלה"ק). (נמצא בעמוד 20)

תפילה לאחר הדלקת הנרות

יהי רצון מלפניך, יי אלהי ואלהי ישראל, שתחונן אותי (ואת אישי) ואת כל קרובי,

ותתן לנו ולכל ישראל חיים טובים וארוכים,
ותזכרנו בזכרון טובה וברכה, ותפקדנו בפקדת
ישועה ורחמים, ותשכן שכנתך בינינו, וזכנו
לגדל בנים ובני בנים חכמים ונבונים אוהבי יי,
וראי אלהים אנשי אמת זרע קדש, ביי דבקים,
ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים
ובכל מלאכת עבודת הבורא, אנא, שמע את
תחנוני בזכות שרה ורבקה רחל ולאה אמותינו,
והאר גרנו שלא יבכה לעולם ועד, והאר פניך
ונושעה, אמן:

רבנו של עולם, שתתקבל מצוה זו של הדלקת
הנר לכבוד יום טוב, כשם שנתקבלה
מצותו של הכהן הגדול בשהדליק את הנרות
בבית המקדש. גר לרגלי דכריד ואור לגתיבתי.
יהי רצון שילכו ילדי בדרך הישר ויהיו דבקים
ביי ומאירים את העולם בתורתך בזכות הנרות
שאני מדליקה לכבודך. אנא עשה שתאיר מצוה
זו של הדלקת הנרות תמיד, כמו אורו של הנר
המערכי שדלק בכחו של שמן הזית בבית
המקדש ולא בכה. זכותם של האורות שאנו
הנשים מדליקות לכבוד היום טוב האהוב, גנו
על אורם של ילדינו בתורה וזרחה מזלם בשמים,
שיוכלו לפרנס את רעותיהם ובני ביתם בעין
יפה, ויתרצו מצוותינו במצוותיהם של אבותינו
ואמותינו והשכמים הקדושים. שנהיה טהורים

וחפים מחטא פתינוקות שנולדו זה עתה
לאמותיהם. אמן.

תחנון חדשה אחרי הדלקת הנרות
אלהי ישראל, אתה קדוש ושמך קדוש
ובקדשתך קדשת את יום השבת. אתה
אחד ושמך אחד ובנו בחרת מכל העמים לעבדך
ולענג את שבת קדשה, להדליק את הנרות מתוך
שמחה ונחת ורחמים לנים את מצוות שבת קדשה.
שזו היא חובתנו לכבד השבת בכל האפשריות,
כפי שמחייב המלך הנאמן לממלכתו, או כפי
שהתקן מחייב לכלתו. והרי כבר קראו חכמינו
לשבת – בת מלכה או בלה.

ואני בתך, אב רחום, כבר הדלקתי שני נרות
כפי שצונו חכמינו מקדשי שמך ושומרי
שבת קדשה. אנא אלהים כל יכול, תן לי ולאישי
ולכל בני ביתי את השבת למנוחה ולקדשה
מתוך שמחה ושלום הנפש. הגן עלינו מכל צרות
ופגעים ביום קדוש זה. בידוע שגם הרשעים
כמו הצדיקים, זוכים ביום זה למנוחה מענשה
של גיהנם. בן תשמר גם עלינו ביום קדוש זה
מכל רע. כל הנרות שהדלקתי לכבודך ובריחו
באורם הצלול והנוד את כל הרוחות והשדים
והמזיקים, בתימחלת וכל אלו שתולדתם
מהלילית. שינוסו בלם מחמת האור הבוקע

מהנרות ולא נזקו לבני האדם, אנשים, נשים
וטף מבני ישראל.

אדון העולמים, תן לי בנים חולקים בדרך
התורה והיראה כפי שצוית והורית להם
וימצאו חן בעיני אלהים ואדם. שלח לנו ברכה
על ידי המלאך הטוב הצועד לימינו של אדם
ומלאך הרע על פרחו יענה אמן. ונזכה ליום
שכלו שבת ומנוחה בי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות. יהי לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך אמן.

—•••••—

סדר הדלקת נרות ליום טוב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר
קדשנו במצוותיו וצונו להדליק נר
של (לשבת שבת ושל) יום טוב.

(בימים האחרונים של פסח אין לומר שהצונו בעת
הדלקת הנרות)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן
הזה.

לכבודך אלהינו ולכבוד החג האהוב שנתת
לנו באהבה וצוית עלינו לקיימו מתוך
שמחה. יהי רצון שאזכה לקיימו כהלכה ושתהיה
שקולה מצוה זו באלו קניתי כל תרני"ג מצוות.
אמן בו יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן
חלקנו בתורתך ושם נעבדך בימי עולם ובשנים
קדמוניות וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם ובשנים קדמוניות.

תחנונה לפסח לאחר הדלקת הנרות

את התחנונה יש לומר בימים הראשונים והאחרונים של
פסח לאחר הדלקת הנרות:

אתה הוא יי האלהים בורא שמים וארץ,
האזינה ממעון קדשך את שפית תפלת,

כי אתה עושה נפלאות עמנו בכל עת, הוצאתנו ממצרים להיות לך לעם סגולה, לכן אבקש ממך שתערב לפניך עתירתנו, ועלי אמתך הדופקת בשערי הרחמים יהמו רחמיה, שתבער מעלינו כל מיני גזרות קשות ורעות, ולא יבוא עלינו כל מחלה וכל נגע, ובזכות אכילתנו המצות תשמרנו מלחם עני, ותברכנו לפרנסה וכלכלה לשבע ולא לרזון, השקיפה משמים וראה עבודת עמך, מורחים בכל יכלתם לקום מצוותיה, ואתה יי חוסה על עמלנו, ברחמיה הרבים תשגיח עלינו לברכנו, ותזכנו לספר נפלאותיה שתעשה עמנו, ותשמרנו מפל מיני משחיתים ומזיקים, ואל ישלט אספיה בילדי עמך, זכר וכות דגליה הבאים בים סוף, ושמרנו שלא נטבע במעמקי מים, וכל ימי חיון הבא אל יחרבו הנזרות, אנא קבל ברצון את ברכתך על הנרות, ותאיר את מזלי שיראו שונאי ויבושג, ואת עיני בעלי וזרעי תאיר בתורתך הקדושה, ותאיר את חשבת ירושלים ובית מקדשה, ונקריב קרבן הפסח במזבח על האש, אמן בו יהי רצון.

תחנה לשבועות לאחר הדלקת הנרות

את התחנה יש לומר בשני ימי החג בכננה גדולה: אתה נגלית בענו כבודך על הר סיני, בקולות ובקרים וקול שופר חזק מאד, הראית את גבורתך והורד לעם סגלתה, אנא יי זכני

ששמרה תורתך, הצילני מיצר הרע ואל ישלט בי כל און, ותצוה על מלאכיה הקדושים שיעטרוני הוד והדר, אל רחום עזרך רחמיה על עם שומרי תורתך, שמסרו את נפשם וחייהם על קדשת תורתך, לכן קבל שפיכת תפילתי וזעקתי רצה, ותעלה לפניך לרצון ברכתך על גרותי, ותאיר את עיני בעלי וזרעי בתורתך הקדושה, ותצילנו ממיתה על ידי קולות ובקרים, ותזכנו לשמע קול שופר של משיח, ותצילני ממדת הנאח ומשנאת הבריות, עשה למען תינוקות של בית רבן, ותברכנו לפרנסה וכלכלה מידה המלאה, ותברך את פרות האילנות לטובה ולברכה, ונזכה לשמע דבריך שתדבר עמנו שנית, ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים, תורה תורה עמדי נא לפני אל שוכן מרומים, והעלי את תחנוננו לפני כסא כבודו, שיאיר את מזלנו לישועה ולרווחה, בזכות האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, אמן ואמן, בו יהי רצון.

תחנה לספות לאחר הדלקת הנרות

תחנה זו אומרים בכננה גדולה בימים הראשונים של ספות ובשבת חל-המועד לאחר הדלקת הנרות. קבל נא ברצון אמרי פי והגיון לבי, שיחתי יערב לפניך ותאזין תחנוני, עזרך רחמיה המרבים עלי אמתך, אל יעזבוני חסדיה וימינה

תסעֵדני, באֶבְרֶתְךָ תִסַּד עָלַי וְתַחַת כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה, וּבִזְכוֹת מִצּוֹת סִכָּה תַצִּילֵנִי מִגְלוֹת, וְתִגֵּן עָלַיִנִי לְכָל יִשְׁלָטֹו בְּנֹו שׁוֹנְאֵינִי, וְתִקְבֵּץ נַפְצוֹתַיִנִי מֵאֶרְבַּע בְּנִפּוֹת הָאָרֶץ, וְתַצִּילֵנִי מִשְׁבִּיָּה וּמִמָּאֶסָר עַל יָדֵי עֲלִילָה, וְאֵל יִשְׁלַט בְּנֹו עֵינַי הִרְעָ לְעוֹלָם, בְּנֵה בֵּית מִקְדָּשְׁךָ וְהַשֵּׁב שְׁכִינְתְּךָ לִירוּשָׁלָּיִם, וְתַעֲלֶה לְפָנֶיךָ בְּרָצוֹן בְּרַכְתִּי עַל הַנְּרוֹת, וְתִשְׁמַר אֶת כָּל בְּתִי יִשְׂרָאֵל מִשְׁרַפָּה וְתִבְעָרָה, וְלֹא יִרְבוּ הַגִּשְׁמִים בְּכָל שְׁבַעַת יְמֵי הַחֹג, וְאֵל יִכְבוּ הַרוֹחוֹת אֶת הַנְּרוֹת אֲשֶׁר הִדְלַקְנוּ, וְתֹאִיר אֶת מִזְלֵנוּ לְבִרְנִסָּה וְלִכְלָקָלָה, וְתֹאִיר אֶת עֵינַי בְּעָלֵי וּבְנֵי בְּתוּרְתְּךָ הַקְדוּשָׁה, וְתִסִּיר אֶת כְּעָסֶד מֵעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן בָּאֵי בָּאֵשׁ עַל קִדְשֵׁת שְׁמֶךָ, עֲשֵׂה לָמַעַן אֲבָרְחָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, בִּזְכוֹת הִדְלַקַת הַנְּרוֹת שֶׁל חֹג וּבִזְכוֹת שְׁאֵנוּ מְאִירִים אֶת הַסִּבָּה בְּאוֹרוֹת קְדוּשָׁה, יְהִי רָצוֹן שִׁיתְעוּרְרוּ וּזְכוּתֵינוּ שֶׁל אֲבִרְחָם אֲבִינוּ שֶׁהִשְׁלֵךְ לִכְבֶּשֶׁן הָאֵשׁ; וּבִזְכוֹת יִצְחָק אֲבִינוּ שֶׁנֶּעְקַד עַל מִזְבֵּחַ הָעֵצִים וְהָאֵשׁ; וּבִזְכוֹת יַעֲקֹב אֲבִינוּ שֶׁנֶּאֱבָק עִם מְלֹאךְ הָאֵשׁ. וְכֵן לָנוּ כִּיּוֹם אֶת זְכוּתֵיהֶם. אָמֵן בֵּן יְהִי רָצוֹן.

תפילת חנה

(שמואל'א, ב)

וְתַתְּפִלְלִי חֲנָה וְתֹאמַר, עָלַי לְבִי בִּי, רָמָה מְרִנִּי בִּי, רַחֵב פִּי עַל אוֹיְבֵי, כִּי שְׁמַחְתִּי

בִּישׁוּעָתְךָ: אֵין קְדוּשׁ בִּי, כִּי אֵין בְּלָתְךָ, וְאֵין צוּר בְּאַלְהֵינוּ: אֵל תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ יִצְאָ עֲתָק מִפִּיכֶם, כִּי אֵל דַּעוֹת יְיָ וְלֹו נִתְכַּנּוּ עֲלָלוֹת: קִשֵּׁת גְּבָרִים חֲתִים, וְנִכְשָׁלִים אָזְרוּ חִיל: שְׁבָעִים בְּלָחֶם נִשְׁכְּרוּ, וְרַעֲבִים חֲדָלוּ, עַד עֲקָרָה יִלְדָּה שְׁבָעָה וְרַבַּת בָּנִים אֲמַלְלָה: יְיָ מִמִּית וּמַחְיֶה, מוֹרִיד שָׁאוֹל וְיַעֲלֶה: יְיָ מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר, מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם: מְקוֹם מַעֲפָר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד וְנִחְלָם, כִּי לֵי מִצְוֵי אֶרֶץ וְיִשֵּׁת עֲלֵיהֶם תִּבְלֶה: רַגְלֵי חֲסִידֶיךָ יִשְׁמַר, וְרַשָּׁעִים בַּחֲשָׁד יִדְמוּ, כִּי לֹא כִכֹּחַ יִגְבֵּר אִישׁ: יְיָ יַחַתּוּ מְרִיבָיו עָלָיו, בְּשָׁמַיִם יִרְעַם יְיָ, וְיִדּוּ אֶפְסֵי אֶרֶץ, וְיִתְּנוּ עֹז לְמַלְכוּ, וְיִרְם קֶרֶן מִשִּׁיחָו:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁשְׁמַעְתָּ לְחֲנָה בְּתַפִּלָּתָהּ, כֹּד תִשְׁמַע לְתַפִּלָּתִי:

תפילה לערב ראש חודש סיון לחינוך ילדים מספר השל"ה הקדוש

וזה לשה"ק של בעל השל"ה בהקדמה לתפילה זו:

חל עלינו חובת התפילה ובקשה להשי"ת בכל צרכינו, כי הכל מאתו יתברך. וביותר צריך זיורו להתפלל שיהיה לו זרע כשר עד עולם [ואגב, כל צרכיהם וזיווגם מה' יצא הדבר] ולבי אומר לי שעת רצון לתפילה זו בערב ר"ח סיון הוא החודש שבו ניתנה התורה ואז נקראים בנים לה' אלקינו, וראוי לישב בתענית הוא ואשתו, ויתעוררו בתשובה ויתקנו כל עניני הבית איסור והיתר, טומאה וטהרה וכל הענינים, ויתנו צדקה לעניים הגונים, ואם אפשר לבעל אז להתענות הפסקה מה טוב ומה נעים ועכ"פ יהיה תענית גמור ככל דיני תענית צבור: וזה הנוסחא של התפילה:

אֱתָהּ הוּא יי אֱלֹהֵינוּ עַד שְׁלֹא בִּרְאֵת הָעוֹלָם,
וְאֵתָהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ מִשְׁבְּרֵאת הָעוֹלָם,
וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֱתָהּ אֵל, וּבִרְאֵת עוֹלָמְךָ בְּגִין
לְאַשְׁתְּמוּדֵעַ אֱלֹהוּתְךָ בְּאַמְצָעוֹת תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה,
כְּמוֹ שְׁאַמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזִרְוֹנָם לְבִרְכָּהּ, בִּרְאִישִׁית
– בְּשִׁבִּיל תּוֹרָה וּבְשִׁבִּיל יִשְׂרָאֵל, כִּי הֵם עָמְדָה
וְנִחַלְתָּהּ אֲשֶׁר בְּחֶרֶת בָּהֶם מִכָּל הָאֲמוֹת, וְנִתְּתָה
לָהֶם תּוֹרַתְךָ הַקְדוּשָׁה, וְקִרְבָתָם לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.
וְעַל קִיּוֹם הָעוֹלָם וְעַל קִיּוֹם הַתּוֹרָה כִּי לָנוּ מִמֶּךָ
יי אֱלֹהֵינוּ שְׁנֵי צְוִיּוֹת, כִּתְּבָתָהּ בְּתוֹרַתְךָ פָּרוּ וּרְבוּ,
וְכִתְּבָתָהּ בְּתוֹרַתְךָ וּלְמַדְתָּם אֶתֶם אֶת בְּנֵיכֶם,
וְהַפְנֵנָה בִּשְׂתִיחָן אַחַת, כִּי לֹא לָתֵּחוּ בִּרְאֵת כִּי אִם
לְשִׁבָת, וּלְכַבּוּדָהּ בִּרְאֵת יִצְרָתָהּ אִף עֲשִׂיתָ, כִּדְּרִי

שְׁנִיחָהּ אֲנַחְנוּ וְצִאָצְאֵינוּ וְצִאָצְאֵי כָּל עָמְדָה בֵּית
יִשְׂרָאֵל יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלֹמְדֵי תּוֹרַתְךָ:

וּבִכֵּן אָבוֹא אֵלֶיךָ יי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְאַפִּיל
תַּחֲנִנִי, וְעֵינֵי לִי תְלוּיּוֹת עַד שֶׁתַּחֲנִנֵנִי
וְתִשְׁמַע תַּפְלִילִי לְחַזְמִין לִי בָּנִים וּבָנוֹת, וְנָם הֵם
יִפְרוּ וְיִרְבּוּ הֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד סוּף כָּל
הַדּוֹרוֹת לְתַכְלִית שָׁהֶם וְאֵנִי בָּלָנוּ וְעִסְקוּ בְּתוֹרַתְךָ
הַקְדוּשָׁה לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת וּלְקַוֵּם אֶת
כָּל דְּבָרֵי תַלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה, וְהָאֵר עֵינֵינוּ
בְּתוֹרַתְךָ וְדַבֵּק לָבָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
אֶת שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ אַב הַרְחֵמֶנּוּ, תָּן לָבָלָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים
וּבְרוּכִים, מִי כְמוֹד אַב הַרְחֵמִים זֹכֵר
יִצְוֵרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים, וְכִרְנוּ לַחַיִּים נֶצְחִיִּים,
כְּמוֹ שֶׁהַתַּפִּלָּל אֲבִירָהּ אָבִינוּ לֹא יִחַיָה לְפָנֶיךָ,
וּפִרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ וְזִרְוֹנָם לְבִרְכָּתָהּ, בִּירְאָתָהּ. כִּי עַל
כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְחַנּוּ מִלְּפָנֶיךָ שִׁיחָא וְרַעֵי זֶרַע
זֶרַעִי עַד עוֹלָם זֶרַע בָּשָׂר, וְאֵל וּמִצָּא בִּי וּבְזֶרַעִי
וּבְזֶרַע זֶרַעִי עַד עוֹלָם שׁוֹם פָּסוּל וְשִׁמְיָן, אֵד שְׁלוֹם
וְאַמֶּת וְטוֹב וְיִשָּׁר בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וּבְעֵינֵי אָדָם,
וְיִחְיוּ בְּעֵלֵי תּוֹרָה, מְאִרֵי מִקְרָא, מְאִרֵי מִשְׁנָה,
מְאִרֵי תַלְמוּד, מְאִרֵי רִוָּא, מְאִרֵי מִצְוָה, מְאִרֵי
גּוֹמְלֵי חֲסִדִּים, מְאִרֵי מִדּוֹת תְּרוּמִיּוֹת, וְיַעֲבֹדוּ
בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה פְּנִימִית, לֹא יִרְאָה חִיצוֹנִית, וְתָן
לְכָל גּוֹיָה וְגוֹיָה מֵהֶם דֵּי מַחְסוּרָה בְּכַבּוּד, וְתָן

לָהֶם בְּרִיאוֹת וְכִבּוֹד וְכֹחַ, וְתַן לָהֶם קוֹמָה וְיָפִי
וְחֹן וְחֶסֶד, וְיִהְיֶה אֲהֻבָּה וְאַחֻזָּה וְשְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם,
וְתִזְמִין לָהֶם זְוִיגִים חֲגֻגִים מְזֻרַע תַּלְמִידֵי חֻכְמִים
מְזֻרַע צְדִיקִים, וְגַם זְוִיגָם יִהְיֶה כְּמוֹתָם בְּכָל אֲשֶׁר
הִתְפַּלַּלְתִּי עֲלֵיהֶם, כִּי זָכְרוֹן אֶחָד עוֹלָה לְכָאן
וּלְכָאן:

אַתָּה יְיָ יוֹדֵעַ כָּל תַּעֲלוּמוֹת, וּלְפָנֶיךָ נִגְלוּ מַצְפּוֹנֵי
לְבִי, כִּי בִּזְמַנִּי בְּכָל אֵלֶּה לְמַעַן שְׁמֹךְ הַגְדוֹל
וְהַקְדוֹשׁ וְלְמַעַן תִּזְכְּרֶנּוּ הַקְדוּשָׁה, עַל כֵּן עֲנֵנִי יְיָ
עֲנֵנִי בַעֲבוּר הָאֲבוֹת הַקְדוֹשִׁים אֲבֹרָהּם יִצְחָק
וְיַעֲקֹב, וּבְגִלְגָּל תּוֹשִׁיעַ בָּנִים לַהֲיוֹת הָעֲנָפִים
דּוֹמִים לְשָׂרָשׁ, וּבַעֲבוּר דָּוִד עַבְדְּךָ רִגְלִי רַבִּיעִי
בְּמִרְכָּבָה, הַמְשׁוֹרֵר בְּרוּחַ קִדְשֶׁךָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, אֲשֶׁרֵי כָל יְרֵא יְיָ הַחֲלֹד בְּדַרְכָּיו:
יָגִיעַ כַּפִּידָה כִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִידָה וְטוֹב לָךְ:
אֲשֶׁתְּךָ כִּנְפֶן פִּרְיָה בִּזְרַכְתִּי בֵּיתְךָ, בְּנִידָה בְּשֵׁתְלִי
זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחֶנְךָ: הֵנֵחַ כִּי כֹן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יֵרֵא
יְיָ: יִבְרַכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן, וְרֹאֵה כְּטוֹב וְרוֹשְׁלִים, כָּל
יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֹאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ, שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

אֲנִי יְיָ שׁוֹמֵעַ תַּפִּלָּה, וְקִים בְּנוֹ הַפְּסוּקָה, וְאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אִתְּםָם אֹמַר יְיָ, רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרִי אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בְּפִידָה, לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּידָה וּמִפִּי
זֶרַע וּמִפִּי זֶרַע זֶרַע אֹמַר יְיָ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:
יִהְיֶה לְרַצּוֹן אִמְרֵי כִּי וְהִגִּידוּ לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי:

בקשה למוצאי שבת בלח"ק

נמצא בכתבי קודש של הרב הקדוש רבי לוי יצחק מברדישוב
זצ"ל, בעל המחבר ספר "קדושת לוי" וזה לשונו:

סגולה גדולה להצלחה

שיאמרו אנשים ונשים וטף בקשה זו בכל מוצאי שבת קודש
קודם הבדלה שלש פעמים. ובטוח אני שיצליחו בודאי א"ה:

אֱלֹהֵי אֲבֹרָהּם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
שְׁמוֹר וְהַצֵּל אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
אֲהוּבֶיךָ מִכָּל רָע. בְּתַחֲלָתֶךָ כְּאֲשֶׁר שִׁבַּת
קוֹדֶשׁ הָאֲהוּב עִזְבֵּר, הַשְּׁבוֹעַ, הַחֲדָשׁ
וְהַשְּׁנָה יָבֹא לָנוּ לְאַמּוּנָה שְׁלֵמָה, לְאַמּוּנַת
חֻכְמִים, לְאַהֲבַת חֲבֵרִים, לְדְבִיקַת
הַפּוֹרָא בְּרוּךְ הוּא, לְהֶאֱמִין בְּשִׁלְשׁ
עֲשָׂרָה עֲקָרִים וְשִׁלָּה. וּבְגִאוּלָּה קְרוּבָה
בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ. וּבְתַחֲנִית חַמְתִּים.
וּבְנִבְוֹאת מִשָּׁה רַבִּינוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם:

רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה הֵנָּה הַנּוֹתֵן לִיעָרָה
כֹּחַ. תֵּן גַּם לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהוּבֶיךָ
כֹּחַ לְהוֹדוֹת לָךְ וְרַק לָךְ לַעֲבוֹד, וְלֹא
לְאַחֵר חֲלִילָה. אֲשֶׁר הַשְּׁבוֹעַ, הַחֲדָשׁ
וְהַשְּׁנָה יָבֹא לָנוּ לְבְרִיאוֹת וּלְמִזֵּל טוֹב
וּלְבִרְכָּה וּלְהַצְלָחָה, וּלְחֶסֶד, וּלְבָנֵי חַיִּי
אֲרִיכִי וּמְזוֹנֵי רוּחִי וְסִיעֲתָא דְשִׁמְיָא לָנוּ
וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן:

ברכת המזון

אשכנזי

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הָיִינוּ
בְּחֻלָּמִים: אֲזִי וְיָמְלֵא שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה, אֲזִי
יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם, הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְּדִיל יְיָ
לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתָנוּ,
כְּאִפְקִיּוֹם בְּנֶגֶב: הָרָעִים בְּדַמְעָה בְּרָנָה וְקִצְרוֹ: הַלֹּחַ
יִלֵּךְ וּבִכָּה נִשְׂא מִשָּׁה הָרָע, בֹּא יְבֹא בְרָנָה, נִשְׂא
אֶלְמָתָיו:

קודם שיברך יאמר

הִנְנִי מוֹכֵן וּמוֹמֵן לְקוֹם מִצֵּת עֲשֵׂה שֶׁל בְּרַכַּת הַמְּזוֹן שֶׁנֶּאֱמַר,
וְאִכְלָתָ וְשִׂבַּעְתָּ וּבְרַכַּת אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ, עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר
נָתַן לָךְ:

שלושה שאלכו כאחד חיבין ביומין, וכך מומנין:

המומן אומר: רבותי נקרה: (או רבותי מיר וועלן בענטשן *)

המסובים עונים: וְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָה מַעֲמֵתָ וְעַד עוֹלָם: והמומן חוזר יהי שם וכו' (*)
ומוסיף עוד: בְּרִשׁוֹת (אורח) בַּעַל הַבֵּית הַזֶּה, קִרְנָן וְרִבְנָן וְרַבּוֹתֵינוּ נִבְרָה (בעשרה
או יותר אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכִלְנוּ מִשְׁלֹ:

וענין המסובין: בְּרָוָה (בעשרה או יותר אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכִלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
והמומן חוזר: בְּרָוָה (בעשרה או יותר אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֲכִלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
מי שלא אכל אומר: בְּרָוָה (בעשרה או יותר אֱלֹהֵינוּ) וּמְבָרָה שְׁמוֹ תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

יחיד אינו אומר: בְּרָוָה הוּא וּבְרָוָה שְׁמוֹ:

**בְּרָוָה אֵתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְלֶךְ הָעוֹלָם,
הֵזֵן אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ,**

*) ברכת הסוף לשיר

*) ברכת הסוף לברית מילה

נִבְרָה לְשֵׁמָּה בְּחֹד אֲמוּנָה, בְּרוּכִים אַתֶּם לֵיָּן:
בְּרִשְׁתָּ אֵל אִיּוֹם וְנִרְאָה מִשְׁכֵּב לַעֲשׂוֹת
בְּצִדָּה אֵל נֶאֱדָר בְּבִרְיָה, אִרְיָה בְּמִרְיָה יְיָ, מִיִּדָּה
בְּרִשְׁתָּ מִיִּדָּה הַרְיוּשָׁה מִיִּדָּה הַרְיוּשָׁה חַיִּים נֶאֱדָר בְּרִשְׁתָּ
עוֹד לֵנוּ מִיִּדָּה מִשָּׁה עֵבֶד יְיָ, מִיִּדָּה בְּרִשְׁתָּ
הַבְּרִיּוֹת וְחַיִּים, אִרְאָה לֵאלֹהֵי הַעֲבִיּוֹת, בְּרִשְׁתָּ
כָּל אִיּוֹם אִסְרָכָה אֵת יְיָ, מִיִּדָּה בְּרִשְׁתָּ מִיִּדָּה
וְרִבְנָן וְרַבּוֹתֵינוּ, אִתְּחִתָּה בְּשִׁיר פִּי וְשִׁשְׁתִּי, וְתִאֲמַרְנָה
עֲבָדֶיךָ, בְּרָוָה הֵבֵא בִּשְׁם יְיָ, מִיִּדָּה

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:
וּבְטוֹבוֹ הָיִינוּ:

ברכת המזון

בְּחֹן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נֹתֵן לָחֶם
לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבְטוֹבוֹ
הַגְּדוֹל, תְּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחֲסֹר
לָנוּ מְזוֹן לְעוֹלָם וָעֶד, בְּעֶבֶר שְׁמוֹ
הַגְּדוֹל, כִּי הוּא אֵל זֵן וּמְפָרֵנִם לְכָל
וּמְטִיב לְכָל, וּמְכִין מְזוֹן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו
אֲשֶׁר בָּרָא: (נ"ס בְּאֲמוּרָה, פּוֹתֵחַ אֶת יַדָּה,
וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן): בְּרָוָה אֵתָה יְיָ,
הֵזֵן אֶת הַכֹּל:

**נִבְרָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ
לְאַבּוֹתֵינוּ, אֶרֶץ חֲמֻדָּה
טוֹבָה וְרַחֲבָה, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וּפְדִיתָנוּ
מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ
בְּבִשְׁרָנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ, וְעַל
חֻקֶּיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ, וְעַל חַיִּים חֵן וְחֶסֶד
שֶׁחֻנַּנְתָּנוּ, וְעַל אֲכִילַת מְזוֹן שֶׁאַתָּה זֵן
וּמְפָרֵנִם אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה.**

בחנוכה ובפורים אומרים כאן ועל הנסים. ואם שכח, אזי כשמוגיע להרחמן הוא
יזכנו יאמר הרחמן הוא נִעְשֶׂה לָנוּ נְסִים כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵינוּ הָהֵם
בְּיָמֵינוּ הַזֶּה: בְּיָמֵינוּ וְכו'.

ברכת המזון

עדות המזרח

לְמַנְצָח בְּנִינִית מִזְמוֹר שִׁיר. אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וּבִרְכָּנוּ, יֵאָר פָּנָיו אִתָּנוּ סֵלָה. לְדַעַת בְּאֵרֵינוּ דְרָכָה, כָּל גּוֹיִם יִשְׁוּעָתָהּ. יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלֵם. יִשְׁמְחוּ וּיְרַנְּנוּ לְאֵמִים, כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל, וְלֵאמֹרִים בְּאֵרֵינוּ תִּנָּחֵם סֵלָה. יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים, יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלֵם. אֵרֵינוּ תִּנָּחֵם וּבִזְלוֹתָ, וּבִרְכָּנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. וּבִרְכָּנוּ אֱלֹהִים, וְיִירָאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֲרֵינוּ.

אֲבָרְכָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל עַתָּה. תְּמִיד תִּתְּלַחַתוּ בְּפִי: סוּף דָּבָר חֵבֵל נִשְׁמָע. אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר, כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: תִּתְּלַחַת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְדָבָר פִּי. וּבִרְכָה כָּל בִּשָּׁר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאֶנְחֵנוּ נִבְרָה יְהִי מִטְּעָה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ: וְדָבָר אֵלֵינוּ זֶה הַשִּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

הַמִּזְמוֹן: חֵב לֵן וְנִבְרָה לְמִלְכָּא עֲלָאָה קִרְיָא: (עֵינִים שְׁמוֹ) בִּרְשׁוֹת מִלְכָּא עֲלָאָה קִרְיָא בִּשְׁבַת יוֹסִי: וּבִרְשׁוֹת שְׁבַת מִלְכָּא בִּיּוֹט אֹמֵר: וּבִרְשׁוֹת יוֹמָא טָבָא אוּשְׁפִּינָא קִרְיָא בִּסְבוּתוֹ: וּבִרְשׁוֹת שְׁבַע אוּשְׁפִּינָא עֲלָינוּ קִרְיָינוּ

(וּבִרְשׁוֹת מוֹרֵי וּבִרְשׁוֹת) נִבְרָה (בְּעֶשְׂרָה אוֹתוֹת אֱלֹהִינוּ) שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ:

הַמְסֻבִּין: בְּרוּךְ (בְּעֶשְׂרָה אוֹתוֹת אֱלֹהִינוּ) שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹבוֹ חֵינֵנוּ:

הַמִּזְמוֹן: בְּרוּךְ (בְּעֶשְׂרָה אוֹתוֹת אֱלֹהִינוּ) שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹבוֹ חֵינֵנוּ:

בִּסְעוֹת חֲתָן

הַמִּזְמוֹן: נִבְרָה (בְּעֶשְׂרָה אוֹתוֹת אֱלֹהִינוּ) שְׁחַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ:

הַמְסֻבִּין: בְּרוּךְ (בְּעֶשְׂרָה אוֹתוֹת אֱלֹהִינוּ) שְׁחַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹבוֹ חֵינֵנוּ:

הַמִּזְמוֹן: בְּרוּךְ (בְּעֶשְׂרָה אוֹתוֹת אֱלֹהִינוּ) שְׁחַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ שְׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלוֹ וּבִטְבוֹבוֹ חֵינֵנוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּרֵנוּ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,

הָאֵל הַזֶּן אוֹתָנוּ וְאֶת הָעוֹלָם כָּל בְּטוֹבוֹ,

בָּחַן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבִרְחֻמִּים רַבִּים, נוֹתֵן לָחֶם

לְכָל בִּשָּׁר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וּבִטְבוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד

לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחֲסַר לָנוּ מִזֶּן תְּמִיד לְעוֹלָם

וָעֶד, כִּי הוּא אֵל זֶן וּמִפְרָנֵם לְכָל וּשְׁלַחְנוּ עֲרוּהָ

לְכָל, וְהִתְקִינוּ מַחֲיָה וּמִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתֵינוּ אֲשֶׁר

בָּרָא בִּרְחֻמָּיו וּבְרֹב חֶסְדֵּיו, כְּאֹמֹר, הוֹתֵחַ אֶת

יְדָה, (ר"ת פִּא"י שְׁהוּא מִסְפֵּר יֵאָדוּרֵנוּ"י וּמִסְפֵּר סֵא"ל

וּסִית חֵת"ד) וּמִשְׁבִּיעַ (כַּמְסֵפֶר חֵת"ד) לְכָל חֵי רְצוֹן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּרֵנוּ, הַזֶּן אֶת הַכֹּל:

ברכת המזון

נוֹדָה לָהּ יְהוָה יֵאָדוּרֵנוּ יֵאָדוּרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁחַנְחַלְתָּ לְאִבּוֹתֵינוּ, אֵרֵינוּ חֲמֻדָה טוֹבָה וּרְחֻבָה בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמִזֶּן, עַל שְׁחַנְחַלְתָּנוּ מֵאֵרֵינוּ מִצְרִים, וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתָהּ שְׁחַתְמָתָהּ בְּבִשְׂרָנוּ, וְעַל תּוֹרָתָהּ שְׁלִמְדָתָנוּ, וְעַל חֲסִי רְצוֹנָה שְׁחַדְעָתָנוּ, וְעַל חַיִּים וּמִזֶּן שְׁאֵתָה זֶן וּמִפְרָנֵם אוֹתָנוּ:

בַּחֲנוּכָה וּבְכּוֹרִים אוֹמְרִים כֵּן וְעַל הַנְּסִים.

וְעַל הַכֹּל יְהוָה יֵאָדוּרֵנוּ יֵאָדוּרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָהּ, וּמִבְּרָכִים אֶת שְׁמֶהּ, כְּאֹמֹר וְאֲכַלְתָּ וּשְׁבַעְתָּ, וּבִרְכָתָה אֶת יְהוָה יֵאָדוּרֵנוּ יֵאָדוּרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עַל הָאֵרֵינוּ הַטָּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָהּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה יֵאָדוּרֵנוּ, עַל הָאֵרֵינוּ וְעַל הַמִּזֶּן:

לַחֲנוּכָה וּלְפִרּוֹם

עַל הַנְּסִים וְעַל הַפְּרָקוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלְאוֹת וְעַל הַנְּחֻמּוֹת שְׁעִשִּׂיתָ לְאִבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה:

לְפִרּוֹם

בְּיָמֵם מִדְּרָבִי וְאִסְתֵּר בְּשׁוֹשֶׁן הַבִּיבָה, בְּשִׁעְמֹר עֲלִיהֶם הָקוֹן הַרְשָׁע, בְּשִׁשׁ לְחִשְׁמִיר לְהַרְגֵּם וּלְאִסְתֵּר אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנְּעֵר וְעַד זָקֵן טוֹב וְנָשִׁים כְּיוֹם אֶחָד, בְּשִׁלְשָׁה עֶשְׂרִי לְחִדְשׁ שְׁנֵים עָשָׂר, הוּא חִדְשׁ אֲדָר, וְשִׁלְשָׁה לְבָבוֹ, וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הִפְרַת אֶת עֲצָתָהּ, וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִשְׁבֹּתָ לוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ, וְתִלְדוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו עַל הַעֲוִן. וְעִשִּׂיתָ עִמָּהֶם כֵּן וְקִלְקַל וְנִלְדוּ לְשִׁמּוֹ הַגְּדוֹל סֵלָה:

לַחֲנוּכָה

בְּיָמֵם מִתְּתִיבָה כִּי יִתְּנוּ בִּתּוֹל, חֲשִׁמּוֹנָי וּבְנָיו, בְּשִׁעְמֹר מִלְכּוֹת זֶן הַרְשָׁעָה עַל עַמּוֹ וְיִשְׂרָאֵל, לְשִׁבְחָהּ תּוֹרָתָהּ וְלִתְּהִיבִים מַחֲסֵי רְצוֹנָה, וְאִתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צִרְתָּם, רִבְתָּ אֶת רִיבָם, דִּנְתָּ אֶת דִּינָם, נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם, סִפַּרְתָּ גְבוּרִים כִּי חֲלִישִׁים וְרַבִּים כִּי מַעֲטִים, וְרִשְׁעִים כִּי צְדִיקִים, וְטָמְאִים כִּי טְהוֹרִים, וְזָדִים כִּי עוֹסְפִי תּוֹרָתָהּ. לָהּ עִשִּׂיתָ שֶׁם גְּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָהּ, וְלַעֲמֹה יִשְׂרָאֵל עִשִּׂיתָ תִּשְׁוָעָה גְּדוֹלָה וְפָרְקוֹן כְּחַיִּים הַזֶּה, וְאִסְתֵּר קָדַשׁ בְּיָדָהּ לְדָבָר בִּיטָה, וּפָנּוּ אֶת חִזְקָהּ, וְטְהוּרֵי אֶת מִשְׁכַּשְׁהָ, וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחִצּוֹת קִדְשָׁהּ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֶת וּמִי חֲנֻכָּה אֵלֶּיךָ בְּהִלָּה וּבְהִדְוָה, וְעִשִּׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלְאוֹת וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ הַגְּדוֹל סֵלָה:

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׁלַח יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עֲמָה, וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירָה, וְעַל הָר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָה, וְעַל הַיִּכְלָה, וְעַל מַעֲוֵנָה, וְעַל דְּבִירָה, וְעַל חֲבִית הַגְּדוּל וְהַקְדוּשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמָה עָלָיו. אָבִינוּ, רַעֲנוּ, זִוְנֵנוּ, פְּרַנְסֵנוּ, כִּלְכִּלֵנוּ, הַרְוִיחֵנוּ הַרוּחַ לָנוּ מִהֲרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא, אֵל תַּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לִידֵי מִתְנֹת בְּשָׁר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלֹּאֲתָם. אֵלָּא לִידָה הַמְּלָאָה וְהַרְחֵקָה, הַעֲשִׂירָה וְהַפְתִּיחָה, וְהִי רְצוֹן שְׁלֹא יָבוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא, וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָה תַּחְזִירָנָה לְמִקְוָמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

בשבת אומרים:

רַצָּה וְהַחֲלִיצָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיהָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשַּׁבָּע, הַשְׁכֵּת הַגְּדוּל וְהַקְדוּשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גְּדוּל וְקְדוּשׁ הוּא מִלְּפָנֶיךָ, נִשְׁכַּח בּוֹ וְנִנָּח בּוֹ וְנִתְעַנֵּן בּוֹ בְּמִצְוֹת חֲסִי רְצוּנָה, וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיִגְדֹן בְּיוֹם מִנוּחֵתָנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנִחְמַת צִיּוֹן בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחִמּוֹת: וְהֵגַם שְׂאֵכְלָנוּ וְשִׁתֵּינוּ חֲרֵבֵן בֵּיתָה הַגְּדוּל וְהַקְדוּשׁ לֹא שִׁכְחָנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ לְנֶצַח וְאֵל תִּזְנַחֲנוּ לְעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוּל וְקְדוּשׁ אַתָּה:

בראש חדש ומועדים אומרים כאן יעלה ויבא:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, נִעֲלֶה וְנִבָּא, וְנִגְעֵה וְנִרְאֶה וְנִרְצֶה וְנִשְׁמַע וְנִשְׁמַד וְנִזְכֵּר וְנִזְכָּרְנוּ, וְנִזְכָּרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְנִזְכָּרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִירָה, וְנִזְכָּרוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבָדָה, וְנִזְכָּרוֹן

כָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ, לְפָלִיטָה לְמוֹכָה, לְחֹן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

בר"ה: ראש חדש הנה:

בפסח: חג המצות הנה, ביום (ביו"ט מוסף טוב) מקרא קדש הנה:

בשבעות: חג השבועות הנה, ביום טוב מקרא קדש הנה:

בסוכות: חג הסוכות הנה, ביום (ביו"ט מוסף טוב) מקרא קדש הנה:

בשמע: שמיני חג עצרת הנה, ביום טוב מקרא קדש הנה:

בר"ה: הזכרון הנה, ביום טוב מקרא קדש הנה:

לְרַחֵם בּוֹ עָלֵינוּ וּלְהוֹשִׁיעֵנוּ. וְכִרְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְמוֹכָה. וּפְקַדְנוּ בּוֹ לְכַרְכָּה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים. כְּדָבָר יִשְׁעָה וְרַחֲמִים, חוּם וְחֶנֶן וְחִמּוּל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶּיךָ עֲנִינֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתִבְנֶה יְרוּשָׁלַיִם עִירָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם. (בלחש אמן):

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל אָבִינוּ, מַלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רֹעֵנוּ רֹעֵה יִשְׂרָאֵל. הַמֶּלֶךְ הַטוֹב, וְהַמְּטִיב לְכָל, שֶׁכָּל יוֹם יוֹם הוּא הַטִּיב לָנוּ, הוּא מְטִיב לָנוּ, הוּא יִיטִיב לָנוּ. הוּא גִמְלָנוּ, הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא וְגִמְלָנוּ לְעַד חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים וְרוּחַ וְהַצֵּלָה וְכָל טוֹב: אָמֵן.

הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח עַל כְּסֵא כְבוֹדוֹ: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּשִׁמּוֹם וּבְאֵרִין: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹ לְדוֹר דּוֹרִים: הַרְחֵמֵנוּ הוּא קָרוֹן לְעַמּוֹ יְרִיבִים: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְנֶצַח נִצְחִים: